

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд Србије у Београду, у већу састављеном од судија: Љубодрага Пљакића, председника већа, Драгана Скока и Душанке Марјановић, чланова већа, са саветником Врховног суда Србије, Ружом Урошевић, као записничарем, решавајући у управном спору по тужби тужиље R.M.

против закључка Повереника за информације од јавног значаја број 07-00-00916/2007-03 од 05.09.2007. године, у правној ствари приступа информацијама од јавног значаја, у нејавној седници већа одржаној дана 31.10.2007. године, донео је

ПРЕСУДУ

Тужба СЕ ОДБИЈА.

Образложење

Оспореним закључком одбачена је, као неодпуштена, жалба тужиље изјављена због недобијања тражених информација по захтеву поднетом "Вискози" А.Д из Лознице, Градилиште бб.

Тужила оспорава закључак туженог органа и наводи да се више пута обраћала "Вискози" А.Д из Лознице, са захтевом да јој се издају фотокопије целокупног радничког картона. Како није одлучено по њеном захтеву обратила се Поверенику за информације од јавног значаја који је упутио да се обрати непосредно Врховном суду Србије, а што она и чини подношењем ове тужбе.

Тужени орган у одговору на тужбу наводи да у свему остаје при наводима изнетим у образложењу оспореног закључка и предлаже да Врховни суд Србије тужбу одбије као неосновану.

Испитујући законитост оспореног закључка у границама захтева из тужбе, у смислу одредбе члана 39. став 1. Закона о управним споровима ("Службени лист СРЈ", број 46/96) оценом навода у тужби, одговору на тужбу и списка предмета ове управне ствари, Врховни суд Србије је нашао да тужба није основана.

Правилно је, по оцени Врховног суда Србије, одлучио тужени орган када је у поступку, у коме није било повреде правила поступка, одбацио жалбу тужиље налазећи да жалба није допуштена, јер се у овом случају не ради о захтеву за приступ информацијама од јавног значаја упућеном органу власти, већ привредном субјекту на који се закон не односи.

Наиме, одредбом члана 22. став 1. тачка 1. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја ("Службени гласник РС", бр. 120/04) прописано је да тужилац може изјавити жалбу поверенику ако орган власти, супротно члану 16. став 1. истог Закона, не одговори у прописаном року на захтев тражиоца. При том се под органом власти, у смислу члана 3. истог Закона, подразумева државни орган, орган територијалне аутономије, орган локалне самоуправе, организација којој је поверено вршење јавних овлашћења као и правно лице које оснива или финансира у целини, односно у претежном делу државни орган.

Како "Вискоза" А.Д из Лознице није орган власти, нити правно лице које оснива или финансира у целини, односно у претежном делу државни орган, то је правилно закључио тужени орган да у овом случају жалба није дозвољена.

На основу изложеног, налазећи да оспореним закључком није повређен закон на штету тужиоца, Врховни суд Србије је, тужбу одбио као неосновану, одлучујући као у диспозитиву пресуде на основу одредбе члана 41. став 2. Закона о управним споровима.

ПРЕСУЂЕНО У ВРХОВНОМ СУДУ СРБИЈЕ У БЕОГРАДУ,
дана 31.10.2007. године, У. 7861/07

Записничар,
Ружа Урошевић, с.р.

Председник већа-судија,
Љубодраг Пљакић, с.р.

МЂ

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Мирјана Војводић

